

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền Giáo Lý Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh

Bản Tin Thế Đạo

Số 72 ngày 9-12-2016

TRONG SỐ NÀY

- 1*- Tâm Thư ngày 5-11-2016 của Cao Đài TTTN tại Hải Ngoại
(Cao Đài Hải Ngoại) Trang 2
- 2*- Thánh Lệnh số 257/HP-HN ngày 10-3-1957 của Đức Hộ Pháp,
Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng Trang 6
- 3*- Chứng thư ngày 30-11-1989 của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn
Nguyễn Văn Hội đặc trách Ban Thế Đạo công nhận 5 vị
Hiền Tài tại Thánh Thất New Orleans, Hoa Kỳ. Trang 7
- 4*- Thư ngày 23-2-2000 của HH Giáo Hữu Thượng Màng Thanh
v/v Ban Thế Đạo Hải Ngoại tuyển chọn tân Hiền Tài tại
Hải Ngoại Trang 8
- 5*- Thư số 116/QCQ-HTĐ ngày 14-4-1980 của Ngài Bảo Đạo
Hồ Tấn Khoa Qu. Chương Quản Hiệp Thiên Đài gửi Cải Trang
Trưởng Phòng Nhân sự Hiệp Thiên Đài Trang 10
- 6*- Thư số 132/QCQ-HTĐ ngày 2-5-1980 của Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn
Khoa Qu. Chương Quản Hiệp Thiên Đài gửi Chức Sắc Hiệp Thiên
Đài Trang 12
- 7*- “ Ông giống một đồng phân bò ! (Dennis A. Chu) Trang 14
- 8*- “ Đại gia giàu có bị chửi rủa . . . ” (Ngọc Thi - Phụ Nữ sức khỏe). Trang 15
- 9*- “ Rất tiếc là em không có đủ tiền . . . ” (Robert A.) Trang 20

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập nhứt niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

Cao Đài Hải Ngoại
8415 S. Breeze Dr, Houston TX 77071

TÂM THƯ

Houston Ngày 5 Tháng 11 Năm 2016

Kính gửi:

Quý Chức Sắc, Quý Chức việc, BTS các Cơ sở Đạo,

Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ đồng đạo hải ngoại và quốc nội,

Kính thưa quý Hiền Huynh Hiền Tỷ,

*Từ đây nòi giống chẳng chia ba,
Thầy hiệp các con lại một nhà,
Nam Bắc cùng rời ra ngoại quốc,
Chú quyền chơn đạo một mình ta.*
Đức Chí Tôn.

Thiên ý đã đưa những người con Cao Đài ra hải ngoại. Hơn bốn mươi năm qua, những tín hữu Cao Đài nhiệt tâm đã thành lập cơ sở Đạo khắp nơi, và đã xây dựng được nhiều Thánh Thất.

Nhưng những sinh hoạt của các đơn vị đạo này không được gắn bó chặt chẽ. Trước nguy cơ các Chức sắc Thiên phong và các bậc đàn anh lần lượt qua đời, và thế hệ trẻ chưa sẵn sàng tiếp nối sự nghiệp Đạo, cơ đạo đang cần có một tổ chức đạo hải ngoại để thể hiện thiên ý của Đức Chí Tôn khi đưa những người con Cao Đài ra ngoại quốc.

Tuân theo các Huấn Lệnh (Thánh Lệnh, Huấn Lệnh, Thuyết Đạo . . .) của Đức Hộ Pháp đặc biệt là Thánh lệnh số 257/HP/HN ngày 23-3-1957 của Đức Hộ Pháp Chương Quân Nhị hữu hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng, Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại đã hội họp tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas vào ngày 3 tháng chín năm 2016 để thành lập cơ cấu hành chánh tạo một tổ chức hoà hiệp đoàn kết giữa các tổ chức Đạo tại hải ngoại.

1

Buổi Đại Hội này đã quy tụ nhiều đồng đạo từ Úc, Canada, Pháp, Đức, và nhiều tiểu bang Hoa Kỳ từ California, Georgia, Louisiana, Texas, Ohio, Kentucky, Oregon. Vì không đủ túc số thành viên để bầu lại Hội Đồng Chủ Trưởng của Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại nên Đại Hội đã bị bế tắc. Cơ Quan Đại Diện có nguy cơ bị giải tán và kéo theo sự tồn vong của Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Để cứu vãn tình trạng này Hiền Tài Nguyễn Ngọc Dũ và Hiền Tài Trịnh Quốc Thế đã kêu gọi các tổ chức Đạo hiện diện trong Đại Hội cùng ngồi lại tìm phương giải quyết bế tắc này. Sau nhiều giờ thảo luận, Đại Hội biểu quyết với số phiếu tuyệt đại đa số trên 95% đồng ý tái phối trí Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại thành Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại và bầu lại Hội Đồng Chủ Trưởng Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại với nhiệm vụ vận động các cơ sở Đạo tại hải ngoại thành lập Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại gồm 4 cấp Hương đạo, Tộc đạo, Châu đạo, và Trấn đạo. Hệ thống này theo đúng Hệ Thống Hành Chánh Đạo của Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong Đại Hội ngày hôm sau cũng đã biểu quyết hợp thức hoá các Hiền Tài Dự Phong có đầy đủ tiêu chuẩn thành Hiền Tài trong hệ thống phẩm vị 4 cấp trong Ban Thế Đạo. Sau đó, các Hiền Tài hiện diện gồm 42 vị đã đề cử và bỏ phiếu bầu lên mười vị Quốc Sĩ (tất cả có 72 phiếu bầu từ 42 Hiền Tài hiện diện và 30 phiếu do uỷ quyền). Và sau đó các Ban Pháp Chánh, Ban Thế Đạo, Ban Phước Thiện, Cơ quan Truyền Giáo và Ban Khảo Cứu Vụ được thành lập.

Chúng tôi xin xác nhận, Đại Hội Cơ Quan Đại Diện Cao Đài lần Thứ Ba và Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại lần Thứ 8 tổ chức tại Houston không hề thành lập Hội Thánh mà là tổ chức Cao Đài Hải Ngoại theo Hệ Thống Cứu Trùng Đài và Hệ Thống Hiệp Thiên Đài.

Trong tình hình đạo sự hiện nay Hội Thánh hữu hình Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh đã bị giải thể, cơ bút không còn được sử dụng, vì thế cho nên để phát triển Đạo tại hải ngoại Đại hội ngày 3 và 4 tháng 9 năm 2016 tại Houston TX đành phải quyền biến theo lời dạy của Ôn trên và của Đức Hộ Pháp nên đã khẩn cấp thành lập Cao Đài Hải Ngoại theo Hệ thống Cứu Trùng Đài và Hệ thống Hiệp Thiên Đài, “cầu hiền giúp đạo” hầu vượt qua hoàn cảnh khó khăn này. Những Quốc Sĩ đã được bầu chọn bởi đa số các Hiền Tài hiện diện và đều là những nhân vật xứng đáng đủ tiêu chuẩn tài đức và tâm huyết để phục vụ Đạo. Ngoài ra chúng tôi cũng hiểu rõ hiện còn có nhiều Hiền Tài trong đó có nhiều vị có những công trạng xứng đáng với phẩm vị Quốc Sĩ, nhưng đã không tham gia đại hội vừa qua, và do đó chúng tôi mong mỗi quý vị này mạnh dạn tham gia hoạt động cùng chúng tôi trong Cao Đài Hải Ngoại để chúng ta cùng phục vụ và phát triển Đạo tại hải ngoại.

Trong thời gian qua, có nhiều ý kiến đóng góp xây dựng tân đồng cũng có và chỉ trích cũng có. Trên thực tế, Cao Đài Hải Ngoại cũng như tất cả các cơ sở đạo ở trong nước cũng như ở ngoài nước đã không có được ân phước nhận được mạng lệnh của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ

2

M K

ĐÀI
NGOẠI

TÂY

M K

Đ
NGOẠI

TÂY

Độ Toà Thánh Tây Ninh để thành lập tổ chức đạo, và những ý kiến chỉ trích này chỉ là sự ngộ nhận do suy đoán, không hiểu rõ nội tình của 2 Đại Hội ngày 3 và ngày 4 tháng 9 năm 2016.

Các chức vụ cần thiết đều đã được đề cử và biểu quyết với sự đồng thuận của đa số trong Đại hội. Nếu chờ đợi có quyền Thiêng Liêng hoặc quyết định của Hội Thánh, thì ngay cả mười hoặc hai mươi năm hoặc hơn nữa Cao Đài Hải Ngoại cũng sẽ không bao giờ thành lập được. Tạm thời trong tổ chức Cao Đài Hải Ngoại, các chức vụ cần thiết gồm có Quyền Chủ Trưởng Hiệp Thiên Đài, Quyền Chủ Trưởng Cửu Trùng Đài, Quyền Tổng Quản Ban Pháp Chánh, Quyền Tổng Quản Ban Thế Đạo, Quyền Tổng Quản Ban Phước Thiện, Quyền Tổng Quản Cơ quan Truyền Giáo, Trưởng Ban Khảo Cứu Vụ.

Trong giai đoạn này, để phát triển đạo một cách mạnh mẽ về lãnh vực truyền giáo và phước thiện chúng tôi vô cùng mong mỏi quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ mạnh dạn đứng lên san sẻ với chúng tôi các nhiệm vụ nói trên. Chúng tôi cũng rất mong mỏi tất cả Cơ Sở Đạo Hải Ngoại cùng ngồi lại với nhau tìm người tài đức xứng đáng thực hiện một Hệ thống Cửu Trùng Đài vững mạnh từ cấp Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo đến Trấn Đạo.

Hiện tại, Cao Đài Hải Ngoại tiếp tục cầu hiền mời thêm những người tài đức có tinh thần phụng sự giúp đạo. Chúng tôi sẽ chuyên chú thực hiện các khoá hội thảo giáo lý để tạo kiến thức Cao Đài cần thiết cho giới trẻ, giao lưu với các tôn giáo bản xứ để đưa Cao Đài vào cộng đồng tôn giáo thế giới. Song song ý tưởng trên, chúng tôi cũng khuyến khích các cơ sở đạo địa phương tham gia các chương trình phước thiện với các dự án thực tế và khả thi để phục vụ cộng đồng.

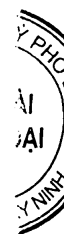
Với niềm mơ ước trên, chúng tôi mong mỏi quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ cùng ngồi lại với chúng tôi, đặt quyền lợi chung của Đạo trên hết, để chúng ta có được một tổ chức Cao Đài Hải Ngoại đoàn kết, vững mạnh để cùng hoà nhịp với các tôn giáo bạn trong những sinh hoạt tích cực phục vụ cộng đồng nhân loại trong thương yêu và hoà hiệp thể hiện được mục đích Qui Tam Giáo Hiệp Ngũ Chi của đạo Cao Đài.

*Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao.*

Trong niềm tin Đạo Cao Đài sẽ được phát triển mạnh chúng tôi trông chờ sự thông cảm và hiểu biết của quý Hiền Huynh Hiền Tỷ về thiện tâm của chúng tôi trong việc phục vụ Đạo và luôn luôn dù trong bất cứ lúc nào và hoàn cảnh nào chúng tôi cũng sẽ tuân theo mọi Quyết Định của Hội Thánh về phẩm tước (phẩm vị và chức tước) của chúng tôi một khi Hội Thánh được tái lập quyền đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Luật Lệ Đạo.

Chúng ta hãy thành tâm thực hành lời dạy của Đức Chí Tôn (TN sưu tập trang 16 Q4):

3

"Thương nhau phải lúc chung vai gánh
Danh giá đừng quên ĐẠO đứng đầu".

Trân trọng kính chào quý Hiền Huynh Hiền Tỷ và kính chúc quý Hiền Huynh Hiền Tỷ thân tâm
thường an lạc.

Nay kính,

TM. Cao Đài Hải Ngoại
Đồng Chủ Trường,

Qu. Chủ Trường CTĐ/HN

Qu. Chủ Trường HTĐ/HN

Quốc sĩ Trịnh Quốc Thế

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

LIÊN LẠC BẢN TIN THẾ ĐẠO

Bài vở - Tin Tức xin vui lòng gửi về:
Email: bantthedao@comcast.net

**ĐỌC VÀ VUI LÒNG
PHỔ BIẾN BẢN TIN THẾ ĐẠO
THÀNH THẬT CẢM ƠN**

Hộ Pháp Đường
Văn Phòng

Số 257/HP-HN

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Tam thập nhị niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

**Hộ Pháp, Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài
Hiệp Thiên và Cửu Trùng**

THÁNH LỆNH

Gởi cho Hiến Pháp HTĐ thay mặt Hộ Pháp và Ba vị Chánh Phối Sư Cửu Trùng Đài

Chư Hiền Huynh và Hiền Hữu,

Theo chơn truyền Luật Pháp của Đạo thì Thánh thể Đức Chí Tôn từ tín đồ dĩ chí tới Giáo Tông và Hộ Pháp thì nó chỉ làm một với nhau. Các bạn đã ngó thấy, trên thì có Giáo Tông, Hộ Pháp và Đầu sư, còn dưới thì Chánh Trị Sự, Phó Trị Sự và Thông sự là Giáo Tông, Hộ Pháp và Đầu sư em thì dầu cho cội Đạo bị cọt từ trên tới gốc đi nữa, thì nó vẫn nảy chồi, biến thành năm bảy cây khác. Đó đã chỉ rõ rằng Hội Thánh của Cao Đài chẳng hề dứt tuyệt.

Ấy vậy, chiếu theo khuôn luật trên, hễ quyền trên ai đã bị quý quyền truất phế, thì dưới phải tiếp tục cầm quyền Thiêng Liêng của Đạo.

Có lẽ chánh quyền Ngô Đình Diệm sẽ bắt những Chức sắc yếu trọng của Hội Thánh Cửu Trùng Đài và Phước Thiện, thì tốc cập giờ này phải công cử người thay thế đề sẵn đặng đương đầu cùng thời cuộc. Nói cho cùng nước, Chức Sắc Thiên Phong mà bị bắt hết đi nữa thì dưới này các Bàn Trị Sự và tín đồ cùng công cử người thay thế cho họ.

Chức sắc Thiên Phong đang cầm quyền của hai Hội Thành phải dự định sẵn người thay thế cho mình trước khi bị bắt.

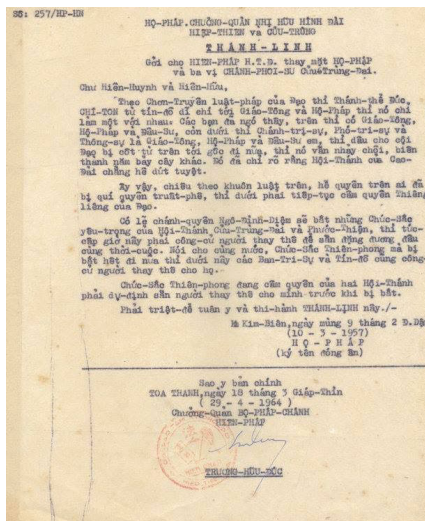
Phải triệt để tuân y và thi hành Thánh Lệnh này

Kiểm Biên, ngày mùng 9 tháng 2 Đinh Dậu
(10-3-1957)

Hộ Pháp (ký tên & đóng dấu)

SAO Y bản chính

Tòa Thánh, ngày 10 tháng 3 Giáp Thìn
(29-4-1964)
Chương Quản Bộ Pháp Chánh
Hiến Pháp
(Ký tên và đóng dấu)
Trương Hữu Đức

ĐẠI-ĐẠO-TÀM-ẢY-PHỒ-ĐỒ

Lục Thập Ngũ Niên
TOÀ-THÀNH TÂY-NINH
THÀNH-THẤT NEW ORLEANS

CHUNG-THƯ CÔNG-NHÂN :

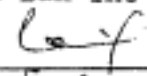
- Chiếu y Tân Luật và Pháp Chánh Truyền,
- Chiếu y Hiến Pháp Hiệp Thiên Đại Bô Tục,
- Chiếu y Quy Điều Ban Thế Đạo,
- ~~Chiếu Điều Ban phiên họp ngày 19-11-1989 tại Thành Thất New Orleans, Louisiana, Hoa Kỳ v/v. kiện toàn thành phần chánh thức điều hành việc Đạo,~~
- Ví như câu truyền Đạo tại hai ngoại,

QUYẾT-ĐỊNH :

- Điều 1: Bày công nhân vào phẩm Hiến Tại Ban Thế Đạo các vị:
- a- Lê Thanh Liêm.
 - b- Nguyễn Tân Khoa.
 - c- Nguyễn Tân Tạo.
 - d- Trần Minh.
 - e- Trần Văn Hát.
- Điều 2: Quyết định này có hiệu lực kể từ ngày ký.
- Điều 3: Các Hiến Tại có tên trên, chiếu nhiệm vụ tại hành.

Thành Thất New Orleans, ngày 30-11-1989.

Tiếp Dẫn Đạo Khôn Hiệp Thiên Đại
Đạo-Trần Ban Thế Đạo

Nguyễn Văn Hối

KOI NHÂN:

- Lê Thanh Liêm,
- Nguyễn Tân Khoa,
- Nguyễn Tân Tạo,
- Trần Minh,
- Trần Văn Hát,
- "Bệ thi hành"

Thành Thất New Orleans:
"Đề phó biên và lưu"

TRÍCH ĐOẠN

Thánh Thất California, ngày 23 tháng 2 năm 2000

Gởi Hiền Tài Nguyễn Ngọc Dũ
Tổng Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Hiền Hữu thân mến,

Được thư Hiền Hữu gởi 3 vị Giáo Hữu đề nghị cho biết ý kiến v/v Ban Tổng Quản Nhiệm Thế Đạo Hải Ngoại định tổ chức tuyển dụng tân Hiền Tài để đào tạo lớp kế thừa. Tê Huynh đã để tâm suy nghĩ nhiều đêm định viết thư phúc đáp, nhưng khi ngồi vào bàn viết, Tê Huynh cảm thấy vấn đề này rất tế nhị, cần phải cẩn trọng, không khéo “há miệng mắc quai”, gây ảnh hưởng không hay, vì lời thật sẽ mất lòng, nên phải đành gác lại.

Đêm hôm rồi, qua cuộc tiếp xúc điện đàm với HH. nay xin trả lời vấn đề sau đây :

a). Việc tuyển chọn tân Hiền Tài tại Hải Ngoại để có người phục vụ cho Đạo là việc tốt. Việc này Ngài cố Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Nguyễn Văn Hội, Chương Quản Bộ Pháp Chánh, trước năm 75 đã từng đặc trách Ban Thế Đạo, thay mặt Ngài Bảo Thế, Chương Quản BTD, trực tiếp điều hành BTD, khoảng năm 1990, Ngài có dịp xuất ngoại, khi đến thăm con ở New Orleans, tại đây Ngài đã giúp Hội Tín Hữu thành lập Hành Chánh Đạo và thu nhận hồ sơ tạm phong 5 vị Hiền Tài, chờ ngày cơ Đạo phục hưng trình Hội Thánh cầu phong chánh vị. Việc này thiết nghĩ đây là một cơ hội giúp cho các Bạn đổ theo.

b). Trước 75, Hội Thánh HTĐ qua 5 đợt tuyển chọn đã phong trên 800 vị Hiền Tài; khóa thứ 6 đã chấp thuận hồ sơ trên 400 vị nữa, nhưng chưa kịp ra Thánh Lệnh kế việc biến cố xảy ra, nên các vị nói trên chưa được phong chính thức. Theo chỗ Tê Huynh hiểu biết, các vị này hiện có mặt tại Hải Ngoại khá đông; đề nghị Ban Tổng Quản Nhiệm ra thông cáo mời những vị này tham dự Ban Thế Đạo là điều rất hợp lý.

c). Ban Quản Nhiệm Thế Đạo cần lưu tâm nhắc nhở chư vị Hiền Tài đã thọ phong cố gắng đem tài an bang tế thế ra “giúp Đạo trợ Đời” trong thời buổi cơ Đời loạn lạc, thế Đạo nhân tâm ly tán đến mức cùng cực như hiện nay, mà quý vị ấy trước kia đã hằng hái ghi danh đảm nhận vai tướng với các Đấng, trước Hội Thánh và Nhơn sanh.

Đã mang trọng trách nơi mình mà cứ thờ-ơ, xem mình là người ngoại cuộc, vô sự, thản nhiên đứng dựa lề đường mặc cho thế cuộc dần xoay, thái độ thờ-ơ này chẳng những làm phần nộ các Đấng Thiêng Liêng mà còn làm phụ lòng hoài vọng của Hội Thánh và Nhơn sanh, thật là đáng tiếc lắm vậy !!!

.....
.....
.....

(9 hàng)

Đề nghị Ban Tổng Quản Nhiệm triệu tập chư vị Hiền Tài cùng cứu xét xem ai là người làm mất danh giá Hiền Tài, khuyến lơn những vị sỹ sớm giác ngộ trở về vị trí của mình để cứu danh dự cho Ban Thế Đạo, tạo điều kiện lập lại uy tín với Nhơn sanh. Vì Nhơn sanh là thành phần nòng cốt của Đại nghiệp Đạo. Không được Nhơn sanh tín nhiệm giao phó thì nường nơi đâu làm hậu thuẫn mà cử đồ đại sự ?

Ông Trần có dạy : "Cổ đức, có Tài giềng Đạo trọng. Không tài, không đức hóa không thời". Từ ngữ dân gian cũng thường nói " Tài đi đôi với Hạnh thì tài kia mới có ảnh hưởng to tác. Nếu chữ Tài đứng coi một mình thì Tài sẽ lên với chữ Tai một vấn".

Và lại, Ban Thế Đạo là một trong 5 cơ quan nòng cốt của nền Chánh Trị Đạo CAO ĐÀI, một con ốc của một cơ quan bị long, nếu không kịp thời sửa chữa thay thế, dẫn dẫn sẽ làm đổ nát cả guồng máy lớn Đại Đạo, thì tội tình ấy dầu lấy hết nước tát cả Đại Dương cũng khó mong rửa sạch cho được.

Ngày xưa, chỉ có một Hiền Tài Tiết Nhơn Quý mà đã cứu thoát được Lý Thế Dân dưới lưỡi gươm thô bạo của Cáp Tô Văn, giúp Lý Thế Dân dựng nên nghiệp Đế; một Hiền Tài Hàn Tín sáng suốt từ bỏ Sở Bá Vương Hạng Võ hùng lực ra đi giúp việc cho Lưu Bang dựng nghiệp nhà Hán mấy trăm năm, còn lưu lại muôn đời với tài thao lược phá Sở Đại Nguyên Soái.

Ngày nay, trong Đạo CAO ĐÀI hiện đã qui tụ được con số rất đông đảo Hiền Tài, nếu tuyển dụng được thêm một số tán Hiền Tài ở hải ngoại nữa thì lực lượng nầy rất hùng hậu, đủ sức đảm đương vai trò "Tạo thời, cải thế". Rất mong được vậy.

Có điều xét thấy cũng nên nói : Nền tảng tổ chức BTD đã được Luật Pháp Đạo qui định, có làm hay không là do chư vị Hiền Tài, xin đừng vu oan cho người khác là quá e-dè, bảo thủ, bế môn tỏa cảng thì rất tội nghiệp. Đường ta, ta cứ đi, ai cản trở, đập mó làm gì ?

Chính các vị Hiền Tài đã biết rõ mình là Chức Sắc của Ban Thế Đạo, trực thuộc Chi Thế HTĐ, chứ không phải Chức Sắc HTĐ. Hai tướng Thế Đạo đã nói rõ : người có giữ Đạo nhưng còn bận làm việc ngoài ĐĐ, tùy tiện và thời gian giúp hay cho Đạo, không bị ràng buộc bởi Luật Pháp Đạo và các Đạo Nghị Định như các Chức Sắc của 4 cơ quan kia, nên Hội Thánh cũng không có quyền bổ dụng Hiền Tài làm việc gì, nếu vị Hiền Tài ấy không khưng tình nguyện.

Viết thư nầy trong lúc sức khỏe không được tốt, có lời nào sơ suất xin vui lòng thông cảm. -

Thân ái kính chào,

Phó bản kính gởi :

- HH. Giáo Hữu Thái Cẩm Thanh.
- HH. Giáo Hữu Thượng Ngọc Thanh

" để kính tường "

Giáo Hữu Thượng Màng Thanh

HIỆP THIÊN ĐÀI
VAN PHÒNG
CHƯƠNG QUẢN
SỐ 116/ QCQ.HTĐ

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Ngũ Thập Ngũ Niên)
TÒA THÁNH TÂY NINH

QUYỀN CHUỖNG QUẢN HIỆP THIÊN ĐÀI

Kính gửi: Hiền hữu CẢI TRẠNG

Trưởng phòng nhân sự Hiệp Thiên Đài.

Kính hiến hữu,

Nhờ Hiền hữu nhắc nhở cho tất cả anh em Chức sắc Hiệp Thiên Đài lưu tâm về phận sự mình trong giai đoạn thi đua nước rút để được Thiêng liêng chọn cho qua đời Thánh đức trong kỳ Đại Hội Long Hoa này, mà tôi có nói rõ trong bức tám thơ gọi cho Chức sắc Hiệp Thiên Đài là phải trước tiên dọn mình cho trong sạch từ thể xác đến tinh thần, không còn tánh phàm phu tục tử nữa, hầu có đủ khả năng và điều kiện làm phận sự "Chơn Thần" của Đạo, nâng đỡ thể xác của Đạo từ phàm chất cho ra Thánh chất, cùng nhau hòa mình với nhau, chung tâm hiệp sức với nhau để vun tròn sứ mạng Thiêng liêng chung của Hiệp Thiên Đài, không còn tánh cách tranh chấp quyền hành địa vị tạo cảnh bất hòa trong nội bộ.

Điều kiện tất yếu để dự cuộc thi đua nước rút này là:

- 1.- Phải ăn chay trường.
- 2.- Dẹp bỏ phạm tâm, nâng cao Thánh đức.
- 3.- Thiệt hành Cơ cứu khổ cho ra thiệt tướng, làm việc như nghĩa, đạo đức và từ thiện, vị tha quên mình để phục vụ và làm nên cho người.

Người Chức sắc Hiệp Thiên Đài trong giai đoạn này phải là người gương mẫu, hòa mình với tất cả mọi người không phân biệt Cửu Trùng Đài hay Thập Nhị Đẳng Cấp Thiêng Liêng hay người Đạo hoặc người Đời, làm sao khai tâm mỗi người được mở Bồ Đề Tâm, mỗi người được tự giác, tự nguyện, tự mình đích thân tham gia cuộc thi đua này và chính bản thân mình cũng phải tham gia vào cuộc thi đua cho có kết quả tốt.

Nếu không khéo thì cũng bị rớt như thường trong lúc đạo hữu đầy đủ Đạo Tâm và Thánh đức được chọn.

Chừng đó có ăn năn thì quá muộn.

Tòa Thánh, ngày 29 tháng 2 Canh Thân

(dl: 14-4-1980)

BẢO ĐẠO

HỒ TẤN KHOA

HIỆP THIÊN ĐÀI
VAN PHÒNG
CHƯƠNG QUẢN
SỐ: 132/ QCQ.HTĐ

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Ngũ Thập Ngũ Niên)
TÒA THÀNH TÂY NINH

BẢO ĐẠO QUYỀN CHƯƠNG QUẢN HIỆP THIÊN ĐÀI

- Kính gởi: Quý Chức sắc Hiệp Thiên Đài.
- Kính Chư Hiền,

Trước cơ chuyển thế hiện nay, tất cả mọi người đều phải chịu trong cơ khảo duyệt thử thách nặng nề không ai tránh khỏi, chỉ nhiều hay ít là tùy theo cơ duyên hay nghiệp lực cá nhân và gia đình mình.

Ví thế chúng ta thấy có nhiều người trước kia tu hành chính chắn, Đạo tâm và hạnh đức đáng kính mà ngày nay lại phải vấp ngã.

Đây là những tai nạn xót xa của người tu, là một thực trạng đau khổ, nhưng rất tự nhiên của mỗi linh hồn đều phải trải qua để chứng nghiệm, học hỏi trên con đường hành hương trở về nguồn cội của mình.

Vậy chúng ta cần hiểu rằng tiến trình đi từ chỗ
cội tâm rối loạn đến hiện trạng bị vấp ngã của một
cá nhân thật là phức tạp, đầy ưu ẩn, tế nhị mà chỉ
có Thượng Đế mới có thể phân tích, đánh giá đúng
nước, phê phán và kết án đó thôi.

Khi hiểu rồi thì chúng ta cần phải cảm thông
về thương, hỗ trợ một cách tế nhị. Những người
vấp ngã ấy vươn lên, vững đức tin, tiếp tục con
đường tiến hóa đi lên trở về nguồn cội.

Chúng ta mỗi người chưa chắc ai trọn lành, nếu
ai nghe lòng mình còn tị hiềm, khinh ghét, đổ kỹ,
lên án kẻ khác là chúng ta chưa đủ tiêu chuẩn để
vào Thượng Ngươn Thánh Đức nghe !

Hiểu như vậy Chư hiền hãy cố gắng thêm lên
để sống vị tha, giúp đỡ mọi người càng ngày càng
tốt đẹp.

Tòa Thánh, ngày 18 tháng 3 Canh Thân

(dl: 2-5-1980)

BẢO ĐẠO

HỒ TẤN KHOA

Ông giống một đồng phân bò!

Một hôm, Tô Đông Pha, một nhà văn, nhà thơ nổi tiếng Trung Quốc thời Tống, mệnh danh là một trong Bát đại gia Đường Tống, đến chùa Kim Sơn chơi với Thiền sư Phật Ấn cả ngày. Hai người đối nhau luận Thiền, Đông Pha hỏi Phật Ấn:

- Ngài thấy tôi thế nào?

Phật Ấn đáp: - Rất trang nghiêm, giống một ông Phật!

Tô Đông Pha nghe nói vô cùng phấn khởi.

Phật Ấn lại hỏi Tô Đông Pha: - Ông thấy ta ra sao?

Đông Pha thấy Phật Ấn mập tròn, lại mặc áo đen, bèn đáp ngay: Ông giống một đồng phân bò!

Phật Ấn không nói gì. Đông Pha cho rằng mình đã thắng một keo, lòng rất sung sướng, về nhà hớn hờ nói với Tô tiểu muội:

- Này muội muội, hồi nào tới giờ anh bị lão Phật Ấn cho đo ván mãi, đâu không lại ông ta. Không biết hôm nay Hòa thượng trở cờ hay học sĩ này gặp may mà lão Phật Ấn không còn lời để nói, không có lý để trình đây.

Nói rồi bèn thuật lại chuyện luận chiến vừa qua. Tô tiểu muội thiên tư hơn người, tài hoa xuất chúng, nghe ca ca kể xong câu chuyện, liền nói:

- Xi, anh thua đậm rồi!

Đông Pha tức quá mắng :- Ta làm sao lại thua? Nếu ta thua sao ông ấy không nói một lời nào?

Tô tiểu muội nói: Này anh, tôi xin hỏi anh, Phật quý hay phân bò quý?

Đông Pha nói: Đương nhiên là Phật quý rồi!

Tô tiểu muội nói: - Phật là Hòa thượng thấy, còn phân bò là anh thấy, thế có phải là anh bị đánh úp không? lão đắc thắng hoàn toàn, còn gì để nói nữa!

Đông Pha nghe tiểu muội nói thế, như bong bóng xì hơi.

BÀI HỌC ĐẠO LÝ:

Tâm thế nào thì nhìn ra thế ấy. Trong tâm thức của con người chứa đựng rất nhiều hạt giống. Có những hạt giống dễ thương nhưng cũng có rất nhiều hạt giống không dễ thương; có những hạt giống làm Phật nhưng cũng có rất nhiều hạt giống làm chúng sanh. Nếu mình để cho những hạt giống không dễ thương, những hạt giống của giận hờn, ganh tỵ, ích kỷ, hơn thua... có cơ hội phát sinh thì mình nhìn đâu cũng thấy “phân bò” hết.

Ngược lại, nếu mình biết nuôi dưỡng và phát triển những hạt giống từ, bi, hỷ, xả, những hạt giống thương yêu, cảm thông, tha thứ... thì mình nhìn ai cũng thấy Phật.

Dennis A. Chu

Đại gia giàu có bị chửi rửa vì ngày nào cũng ăn cơm từ thiện và sự thật đau lòng đằng sau đó

21/10/2016 06:38

Ông Minh hầu như chẳng để tâm về điều đó. Cứ đều đặn mỗi ngày 12 giờ sẽ đến quán lấy một phần cơm rồi tìm một góc mà vừa ăn vừa nói chuyện cùng mọi người. Ban đầu còn có vài người miễn cưỡng nói chuyện cùng ông, sau rồi chẳng còn mấy ai, ông lại bắt chuyện với bọn trẻ con.

Quán cơm từ thiện Liên Sơn đã mở được một thời gian tại xóm trọ nghèo này. Đây thật sự là tâm huyết của một nhà hảo tâm giấu tên muốn chia sẻ cùng người nghèo những cơ cực qua bao bữa cơm giản đơn. Chưa khi nào người lao động ở đây lại thấy ấm lòng như thế. Quán dần tấp nập và đông người vào giờ cơm trưa và cơm chiều. Người đến ăn luôn là dân nghèo bươn chải từng ngày để kiếm cơm. Vì vậy mà không khí quán lúc nào cũng vui vẻ thoải mái, như đại gia đình tụ họp cùng nhau.

Nhưng gần đây mọi người dần không cười giỡn nhiều nữa, mà thay vào đó là những lời chỉ trích, câu từ khó nghe. Tất cả đều hướng đến một người duy nhất, là một ông lão đã ngoài 60 tuổi, đầu đã hai thứ tóc già nua. Sẽ chẳng có chuyện gì nếu ông ấy cũng nghèo khổ như bao nhiêu người đến quán Liên Sơn này. Đằng này ông ta áo quần phẳng phiu giàu có, lại chẳng ngần ngại lấy cơm từ thiện mỗi ngày, còn nói cười vui vẻ. Ai nấy thấy vậy đều tỏ ra khinh bỉ và khó chịu vô cùng.

Ông Minh hầu như chẳng để tâm về điều đó. Cứ đều đặn mỗi ngày 12 giờ sẽ đến quán lấy một phần cơm rồi tìm một góc mà vừa ăn vừa nói chuyện cùng mọi người. Ban đầu còn có vài người miễn cưỡng nói chuyện cùng ông, sau rồi chẳng còn mấy ai, ông lại bắt chuyện với bọn trẻ con. Ông luôn tỏ ra rất vui vẻ và hào hứng, nhiều hôm ngồi đến tận 3 4 giờ chiều mới chịu về. Rồi đến một hôm, chẳng ai màng nói chuyện với ông nữa, bọn trẻ con nghe lời ba mẹ cũng không thèm đến ngồi gần ông. Ông Minh cũng không vì thế mà buồn phiền, ngồi ăn từ tốn mà nhìn ngắm mọi người rôm rả nói chuyện. Sau đó thì ai cũng bất ngờ khi có người con trai cao lớn, cũng trông giàu có như ông Minh vào quán lôi xềnh xệch ông ra xe hơi sang trọng.

Ông đi rồi đằng sau vẫn văng vẳng tiếng nói: “Con cái giàu có không biết chăm lo cho cha mẹ, lại khiến cha mẹ quần áo trắng thối đi giành cơm từ thiện của người nghèo! Nhục không gì tả!”...

Sơn về tới nhà, giậm chân bực bội đi vào. Ông Minh mặt buồn bã đi theo sau con trai

- Ba ơi, tiền con cho ba mỗi ngày không đủ ăn sao hả ba?
- Không, nhiều lắm, nhiều đến mức...
- Vậy sao ba còn đi giành cơm từ thiện của người ta?

- Ba đâu có giành, cái đó...

- Ba làm con thấy nhục nhã với mọi người quá! Ai cũng nói con làm giám đốc mà đi để ba mình ăn cơm từ thiện! Ba làm con mất mặt quá! Mai ba ở nhà giúp con đi!

Chưa kịp nghe ông Minh trả lời thì Sơn đã hậm hực bỏ lên lầu. Ông Minh cúi mặt buồn đến mắt ngân nước. Ông rút tấm ảnh của người vợ quá cố, là bà Liên, trong túi ra, cứ nhìn rồi ngời thờ ra cả buổi chẳng nhúc nhích. Mấy tháng sau đó Sơn cũng không chịu nói chuyện với ông, dù ông đã rất muốn giải thích cùng con một điều.

Bị con trai la, ông Minh không còn đến quán Liên Sơn nữa, chỉ lẩn quẩn ở nhà. Một năm dài trôi qua, Sơn càng ngày càng bận rộn, có khi cả mấy tháng trời ông Minh mới gặp được con trai. Nhưng con về lấy đồ này kia rồi lại đi, bàn cơm chuẩn bị thịnh soạn cuối cùng vẫn chỉ mình ông ăn.

Một chiều mưa, Sơn trở về, sau 6 tháng công tác nước ngoài. Anh định vào lấy vài thứ đồ rồi lại đi ngay, không quên để lại tiền trên chiếc tủ trong phòng khách. Nhưng khi anh định để tiền vào tủ thì vẫn thấy số tiền cũ mấy tháng trước còn y nguyên, không thiếu một đồng. Anh thấy lạ, bèn vào phòng tìm ba mình. Nhưng khi mở cửa ra anh hốt hoảng khi thấy ba anh đã nằm im lìm trên giường. Anh sợ hãi lay ba một hồi lâu ông mới mệt mỏi tỉnh giấc. Ông Minh được con trai đưa vào bệnh viện ngay sau đó. Trên đường vào viện, chỉ thấy Sơn nức nở đọc tờ giấy ông Minh đưa trước khi hôn mê. Ông Minh biết mình không thể sống được bao lâu nữa.

“Con trai của ba,

Khi con đọc được những dòng này thì chắc đã về nhà rồi phải không? Mong rằng ba có thể chờ được ngày đưa con lá thư này. Con không muốn nghe ba nói nữa thì đọc một chút, được không?

Ngày bé, con sinh không đủ tháng, yếu ớt và bệnh tật. Vì vậy mà con rất kén ăn, mỗi lần ăn ba đều phải ngồi cạnh bên ăn cùng con mới chịu. Rồi con lớn lên, chưa có buổi cơm nào con thiếu vắng ba. Ba luôn muốn ăn cơm cùng con như thế, để thấy con vui vẻ hào hứng kể ba nghe những gì đã xảy ra trong ngày. Nhưng khi con thành đạt, con bận rộn với công việc, những bữa cơm cùng ba dần thay bằng những hộp cơm vội vàng, bao bữa cơm sang trọng đâu đó. Từ lúc nào, ba nhớ quá hình ảnh con ăn cơm, nhớ cả những chuyện trò của cha con mình...

Con biết không, số tiền con đưa cho ba hàng tháng nhiều lắm, ba thiệt chẳng xài hết được. Ba cũng biết con chỉ muốn ba ở nhà mà không làm gì hết. Nhưng đây là điều ba đã từng muốn làm nhất khi tuổi đã xế chiều, ba đã mở một quán cơm từ thiện, là Liên Sơn, gộp cả tên của con và mẹ. Ba xin lỗi vì đã giấu con.. Một phần vì ba muốn giúp người nghèo chút ít. Một phần lại là vì ba muốn...có ai đó ăn cơm cùng mình, vì ba nhớ những bữa cơm nhà mình quá. Nhà mình rộng, mẹ con lại mất rồi, mình ba với bàn ăn đủ đầy, ba...cô đơn lắm.

Ba thật xin lỗi vì điều này lại khiến mọi người xem thường con. Nhưng ba có thể nhờ con một việc được không? Sau khi ba mất, giúp ba duy trì quán Liên Sơn này, có nhiều người khổ sở, bao bữa trẻ đến cơm cũng không có mà ăn...

Cuối cùng, con trai à, ba muốn nói là con đã luôn là niềm tự hào suốt cuộc đời ba mẹ. Con phải

luôn sống thật tốt. Mỗi ngày đều phải ăn thật ngon, ngay cả khi đã không còn ba bên cạnh. Như vậy thì mới có sức khỏe mà làm việc được. Đừng đau ốm, ba mẹ sẽ lo lắng!

Nhiều đây thôi con à, ba mệt rồi, nghỉ đây...

Thương con, ba lúc nào cũng đợi con về”

Son gào khóc nức nở bên linh cữu của cha. Anh đã không biết, đã vô tâm đến tàn nhẫn với chính người cha yêu thương mình hết lòng. Một bữa cơm anh cũng không thể ăn cùng ông trước khi ông mất. Ông đã đợi anh suốt những tháng ngày bệnh tật gượng gượng, có chăng cũng chỉ để có thể cùng anh ăn một bữa cơm cuối cùng...

Mọi người con à, cuộc sống này mọi điều đều có lần hai, chỉ có ba mẹ là duy nhất trên thế gian này. Vì vậy đừng vì những bận rộn tũn mủn, lật vặt đời thường mà bỏ quên chính ba mẹ của mình. Vì dù họ luôn nói sẽ mãi đứng sau lưng chờ đợi bạn quay về, thì cũng đừng một mực tin, vì thời gian vốn đâu có nhân nhượng bất cứ ai. Bạn thật sự chẳng biết khi nào quay lưng lại đã không nhìn thấy họ. Đừng đến lúc như thế mới hối hận, nào có kịp nữa đâu...

Ngọc Thi

Nguồn Phụ nữ sức khỏe

“Rất tiếc là em không có đủ tiền . . .”

Tôi đi vòng trong một tiệm Target và chứng kiến cảnh người thu ngân đang trao lại một số tiền cho cậu bé. Cậu chỉ độ 5 hay 6 tuổi.

Người thu- ngân nói, “Rất tiếc là em không có đủ tiền để mua con búp bê này”.

Đoạn cậu bé quay sang bà cụ đứng cạnh: “Bà à, bà có chắc là con không có đủ tiền không, bà?”

Bà cụ đáp: Con à, con biết là con không có đủ tiền để mua con búp bê này mà”.

Rồi bà cụ bảo cậu bé cứ đứng đó chừng 5 phút để bà đi một vòng trong tiệm. Rồi bà lẩn đi ngay. Cậu bé vẫn cầm con búp bê trong tay.

Cuối cùng, tôi bước đến cậu bé và hỏi là cậu muốn tặng con búp bê này cho ai.

“Đây là con búp bê mà em gái của con yêu thích lắm và ước ao có được trong Giáng Sinh này. Em ấy tin là Ông già Noel sẽ mang quà này lại cho em ấy.”

Tôi trả lời cậu bé rằng “thế nào Ông già Noel rồi cũng sẽ mang lại cho em con, con đừng lo.” Nhưng cậu trả lời buồn bã. “Không, Ông già Noel không mang đến chỗ em đang ở được. Con phải trao con búp bê này cho mẹ con, rồi mẹ con mới có thể trao lại cho em con khi mẹ đến đó.”

Đôi mắt cậu bé thật buồn khi nói những lời này.

“Em con đã trở về với Chúa. Ba con bảo là mẹ cũng sắp về với Chúa, bởi vậy con nghĩ là mẹ có thể mang con búp bê này theo với mẹ để trao lại cho em con.”

Tìm tôi như muốn ngừng đập.

Cậu bé nhìn lên tôi và nói: “Con nói với ba là hãy bảo mẹ đừng có đi vội. Con muốn mẹ con hãy chờ con đi mall về rồi hãy đi.”

Rồi cậu lấy ra cho tôi xem một tấm ảnh trong đó cậu đang cười thích thú.

“Con muốn mẹ mang theo tấm ảnh này của con để mẹ sẽ không quên con.

Con thương mẹ con và mong ước mẹ không phải bỏ con để đi, nhưng ba con nói là mẹ phải đi để ở cạnh em của con.”

Rồi cậu lặng thinh nhìn con búp bê buồn bã.

Tôi vội vàng tìm ví bạc trong túi và nói với cậu bé: “Hãy thử coi lại xem, biết đâu con lại có đủ tiền mua con búp bê này thì sao!”

“Dạ”, cậu bé đáp, “con mong là có đủ tiền”. Không cho cậu bé thấy, tôi kẹp thêm tiền vào mớ tiền của cậu bé, và chúng tôi cùng đếm. Chẳng những đủ số tiền cho con búp bê mà còn dư thêm một ít nữa.

Cậu bé nói: “Cảm ơn Chúa đã cho con đủ tiền!”

Rồi cậu nhìn tôi và nói thêm, “Tôi qua trước khi đi ngủ, con đã hỏi xin Chúa hãy làm sao cho con có đủ tiền để mua con búp bê này để mẹ con có thể mang đi cho em con. Chúa đã nghe lời cầu xin của con rồi..”

“Con cũng muốn có đủ tiền mua hoa hồng trắng cho mẹ con, nhưng không dám hỏi Chúa nhiều. Nhưng Ngài lại cho con đủ tiền để mua búp bê và hoa hồng trắng nữa..”

“Mẹ con yêu hoa hồng trắng lắm.”

Vài phút sau bà cụ trở lại, và tôi cũng rời khỏi tiệm.

Tôi làm xong việc mua sắm trong một trạng thái hoàn toàn khác hẳn với khi bắt đầu vào tiệm. Và tôi không thể rút bỏ hình ảnh của cậu bé ra khỏi tâm trí tôi.

Đoạn tôi nhớ lại một bài báo trong tờ nhật báo địa phương cách đây hai hôm. Bài báo viết về một tài xế say rượu lái xe vận tải đụng vào xe của một thiếu phụ và một bé gái nhỏ.

Đứa bé gái chết ngay tại hiện trường, còn người mẹ được đưa đi cứu cấp trong tình trạng nguy kịch. Gia đình phải quyết định có nên rút ống máy trợ-sinh khỏi bệnh nhân hay không vì người thiếu phụ này không còn có thể hồi tỉnh ra khỏi cơn hôn mê.

Phải chăng đây là gia đình của cậu bé?

Hai ngày sau khi gặp cậu bé, tôi đọc thấy trên báo là người thiếu phụ đã qua đời. Tôi bị một sự thôi thúc và đã mua một bó hoa hồng trắng và đi thẳng đến nhà quàn nơi tang lễ của người thiếu phụ đang diễn ra và mọi người đến nhìn mặt người quá cố lần cuối cùng.

Cô nằm đó, trong cỗ áo quan, cầm trong tay một cành hồng màu trắng với tấm ảnh của cậu bé và con búp bê được đặt trên ngực của cô.

Tôi rời nơi đó, nước mắt doanh tròng, cảm giác rằng đời tôi đã vĩnh viễn thay đổi. Tình yêu của cậu bé dành cho mẹ và em gái cho đến ngày nay thật khó mà tưởng tượng. Và chỉ trong một phần nhỏ của một giây đồng hồ, một gã lái xe say rượu, hay người lái xe bất cẩn, đã lấy đi tất cả những gì thân thiết nhất của đời cậu.

- Bây giờ bạn có 2 chon lựa:

1. Post lại sứ điệp này.

2. Cứ phớt lờ đi giống như câu chuyện này chẳng bao giờ đụng chạm gì đến tấm lòng của bạn.

“Chỉ một chút bất cẩn sẽ luôn là nguyên nhân gây tổn thất và mất mát”.

Robert A.